

Številka: 500-01/25-7/114
Datum: 22. 10. 2025

EPA 1920-IX

ZAKON

O POMOČI PRI PROSTOVOLJNEM KONČANJU ŽIVLJENJA (ZPPKŽ)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet in namen zakona)

(1) Ta zakon ureja pravico do pomoči pri prostovoljnem končanju življenja (v nadaljnjem besedilu: PPKŽ), postopek njenega uveljavljanja, pravice in obveznosti zdravnikov ali zdravnic (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) in drugih zdravstvenih delavcev ali delavk (v nadaljnjem besedilu: zdravstveni delavec) in zdravstvenih sodelavcev ali sodelavk (v nadaljnjem besedilu: zdravstveni sodelavec), izvajalcev zdravstvene dejavnosti ter drugih oseb v zvezi s postopki uveljavljanja pravice do PPKŽ in nadzor nad njihovim izvajanjem.

(2) Namen tega zakona je pacientu ali pacientki (v nadaljnjem besedilu: pacient), ki doživlja neznosno trpljenje, za katerega ne obstaja zanj sprejemljiva možnost lajšanja in ki je po presoji zdravnika posledica njegove hude neozdravljive bolezni ali druge hude trajne okvare zdravja, katere zdravljenje je izčrpano in ki ne daje utemeljenega pričakovanja za ozdravitev oziroma izboljšanje zdravja, brez napak in zlorab v postopku uveljavljanja pravice do PPKŽ, omogočiti dostojanstveno, mirno in nebolečo smrt, ki temelji na samostojni in informirani odločitvi pacienta.

(3) Če s tem zakonom ni drugače določeno, se glede pravic in obveznosti pri uveljavljanju pravice do PPKŽ in glede postopka izvedbe PPKŽ uporabljajo določbe zakona, ki ureja pacientove pravice.

(4) Če s tem zakonom ni drugače določeno, se v postopku odločanja o pravici do PPKŽ pred Komisijo Republike Slovenije za PPKŽ (v nadaljnjem besedilu: Komisija za PPKŽ) uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

2. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. bližnja oseba: zakonec pacienta oziroma oseba, s katero pacient živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik ali sorodnica (v nadaljnjem besedilu: krvni sorodnik) pacienta v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnik v svaštvu do drugega kolena;
2. izvajalec zdravstvene dejavnosti: javni zavod ali druga pravna ali fizična oseba, ki izvaja zdravstveno dejavnost v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost;
3. javna zdravstvena služba: zdravstvena služba, določena v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost;
4. javni zdravstveni zavod: zdravstveni dom, izvajalec lekarniške dejavnosti na primarni ravni, bolnišnica ali druga oblika zdravstvene organizacije v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in v skladu z zakonom, ki ureja lekarniško dejavnost;
5. lečeči zdravnik: zdravnik, ki pacienta zdravstveno obravnava;
6. mreža javne zdravstvene službe: vsi javni in zasebni izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki na podlagi akta o ustanovitvi ali koncesije in pogodbe z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije opravljajo zdravstvene programe v breme javnih sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja;
7. nadomestni zdravnik: zdravnik, ki namesto lečečega zdravnika sodeluje v postopku uveljavljanja pravice do PPKŽ;
8. nadomestni zdravstveni delavec: zdravstveni delavec, ki namesto drugega zdravstvenega delavca sodeluje v postopku uveljavljanja pravice do PPKŽ;
9. neznosno trpljenje: stanje brez možnosti za izboljšanje, ko pacient prenaša hude in intenzivne fizične bolečine, izjemno težko psihološko stisko ali oboje. To stanje, ki hkrati bistveno zmanjšuje kakovost pacientovega življenja, je posledica njegove hude neozdravljive bolezni ali druge hude trajne okvare zdravja;
10. pacient: uporabnik zdravstvenih storitev v odnosu do zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev oziroma izvajalcev zdravstvene dejavnosti, ne glede na njegovo zdravstveno stanje;
11. podporna zdravila: zdravila, predpisana ob učinkovini za PPKŽ, z namenom izvedbe postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ;
12. PPKŽ: v skladu z določbami tega zakona izveden medicinski postopek, s katerim se pacientu na njegovo zahtevo omogoči samostojen vnos učinkovine za PPKŽ v njegovo telo z namenom povzročitve smrti;
13. sposobnost odločanja o sebi: sposobnost pacienta, da samostojno uveljavlja pravice iz tega zakona, še zlasti odloča o izvedbi in načinu izvedbe postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ. Pacient je sposoben odločanja o sebi, če je glede na starost, zrelost, zdravstveno stanje ali druge osebne okoliščine sposoben razumeti pomen in se zavedati posledic uveljavljanja pravic iz tega zakona;
14. učinkovina za PPKŽ: predpisana učinkovina ali kombinacija učinkovin, ki pri pacientu po vnosu v telo povzroči smrt;
15. zdravstvena dejavnost: dejavnost, ki jo določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost;
16. zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec: fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

3. člen (temeljna načela)

(1) Pacientu se pri uveljavljanju njegove pravice do PPKŽ zagotovi varstvo njegovega osebnega dostojanstva ter drugih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, individualna obravnava in enaka dostopnost do uveljavljanja te pravice.

(2) Pri uresničevanju pravice do PPKŽ po tem zakonu se upoštevajo zlasti naslednja načela:

- načelo spoštovanja pacientove avtonomije,
- načelo varstva največje pacientove zdravstvene koristi za pacienta,
- načelo spoštovanja osebnosti in dostojanstva pacienta in drugih oseb,
- načelo spoštovanja pacientove zasebnosti,
- načelo spoštovanja pacientovega časa,
- načelo skrbnega ravnanja,
- načelo jasnosti in transparentnosti.

(3) Načelo spoštovanja pacientove avtonomije pomeni, da je v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ treba upoštevati pacientovo voljo. Pacient lahko kadarkoli odstopi od uveljavljanja pravice do PPKŽ. Nikogar ni dopustno prisiliti v postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(4) Načelo varstva največje zdravstvene koristi za pacienta, ki doživlja neznosno trpljenje, za katerega ne obstaja za pacienta sprejemljiva možnost lajšanja, pomeni pacientu omogočiti dostojanstveno, mirno in nebolečo smrt brez napak in zlorab.

(5) Načelo spoštovanja osebnosti in dostojanstva pacienta in drugih oseb pomeni, da je v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ treba spoštovati pacientova moralna, kulturna, verska, filozofska in druga osebna prepričanja ter prepričanja drugih oseb, ki lahko sodelujejo v postopku, predvsem prepričanja v zvezi z dostojanstveno, mirno in nebolečo smrtjo. Nihče ne sme biti deležen družbenega, socialnega ali kakšnega koli primerljivega izključevanja zaradi svojega zdravstvenega stanja in vzrokov, posledic ter okoliščin tega stanja ali zdravstvene obravnave, ki jo je bil zaradi tega deležen, zlasti zaradi odločitve uveljavljati pravico do PPKŽ ali zaradi odstopa od uveljavljanja te pravice.

(6) Načelo spoštovanja pacientove zasebnosti pomeni, da morajo osebe, ki se pri svojem delu seznanijo s pacientovo odločitvijo uveljavljati pravico do PPKŽ, tako informacijo varovati in je ne razkriti za to nepoklicanim osebam. Razmerje med pacientom, zdravnikom in drugimi osebami, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, temelji na vzajemnosti in medsebojnem zaupanju.

(7) Načelo spoštovanja pacientovega časa pomeni, da je postopke uveljavljanja pravice do PPKŽ treba izvajati brez nepotrebnega odlašanja, na način, da je pacientu prihranjeno nepotrebno trpljenje. Pacientu je treba dati dovolj časa, da lahko sprejme informirano odločitev o uveljavljanju pravice do PPKŽ, ki odraža njegovo resnično voljo.

(8) Načelo skrbnega ravnanja pomeni, da morajo osebe, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, biti vseskozi pozorne na vsakršno možnost napake, preslepitve, prisile ali zlorabe in o obstoju teh nepravilnosti nemudoma seznaniti vodstvo izvajalca zdravstvene dejavnosti in Komisijo za PPKŽ.

(9) Načelo jasnosti in transparentnosti pomeni, da mora komunikacija med vsemi osebami, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, potekati na način, da se prepreči vsakršno možnost napake, preslepitve, prisile ali zlorabe v zvezi z uveljavljanjem pravice do PPKŽ. Postopkovna dejanja udeležencev se dokumentirajo sproti.

4. člen

(sodelovanje v postopku in ugovor vesti)

(1) Zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec lahko sodelovanje v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ odkloni, če to nasprotuje njegovim temeljnim osebnim prepričanjem in vesti.

(2) Lečeči zdravnik ali drugi zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec o ugovoru vesti obvesti vodstvo izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki mora pacientu zagotoviti nadomestnega zdravnika ali drugega zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca.

(3) Če lečeči zdravnik, ki uveljavlja ugovor vesti, deluje pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, pri katerem ni moč zagotoviti nadomestnega zdravnika, o ugovoru vesti izvajalec zdravstvene dejavnosti obvesti Komisijo za PPKŽ, ki zagotovi sodelovanje nadomestnega zdravnika.

(4) Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pacienta napotiti k nadomestnemu zdravniku, ki ga je zagotovil sam ali ki ga je zagotovila Komisija za PPKŽ.

(5) Nadomestni zdravnik prevzame vse naloge, ki jih ima po tem zakonu lečeči zdravnik.

(6) Zdravnik, ki uveljavlja ugovor vesti, ne more biti imenovan za člana Komisije za PPKŽ ali določen za neodvisnega zdravnika ali psihiatra po tem zakonu ali kako drugače sodelovati v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(7) Za zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca, ki ni lečeči zdravnik in ki uveljavlja ugovor vesti, se smiselno uporabljajo določbe tega člena, ki veljajo za lečečega zdravnika.

(8) Sodelovanje drugih oseb, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, je svobodno. Njihova odklonitev sodelovanja ne pomeni uveljavljanja ugovora vesti.

(9) V postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ ne sme sodelovati zdravstveni delavec ali zdravstveni sodelavec, ki je bližnja oseba pacienta.

(10) Izvajalci institucionalnega varstva po zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter javni in zasebni izvajalci zdravstvene dejavnosti ne smejo svojim zaposlenim prepovedati sodelovanja v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ.

II. PRAVICA DO PPKŽ

5. člen

(pravica do PPKŽ)

(1) Pravica do PPKŽ obsega zdravstvene storitve, povezane z ugotavljanjem pacientove upravičenosti do PPKŽ in pomoč pacientu pri samousmrtnitvi.

(2) Pravico do PPKŽ ima pod pogoji, določenimi v 6. členu tega zakona, pacient, ki je dopolnil 18. leto starosti, je vključen v obvezno zdravstveno zavarovanje v Sloveniji in je državljan Republike Slovenije ali ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Pravica do PPKŽ je v celoti krita iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in se uresničuje znotraj mreže javne zdravstvene službe.

6. člen

(pogoji za uveljavljanje pravice do PPKŽ)

(1) Pacient ima pravico do PPKŽ, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. doživlja neznosno trpljenje, za katerega ne obstaja za pacienta sprejemljiva možnost lajšanja, in ki je po presoji zdravnika posledica hude neozdravljive bolezni ali druge hude trajne okvare zdravja, katerih zdravljenje je izčrpano in ne daje utemeljenega pričakovanja na ozdravitev oziroma izboljšanje zdravja,
2. je podal informirano odločitev o uveljavljanju pravice do PPKŽ,
3. je vlogo za uveljavljanje pravice do PPKŽ podal na način, določen s tem zakonom.

(2) Pravice do PPKŽ ni moč uveljavljati na podlagi neznosnega trpljenja, ki je odraz duševne bolezni.

III. UVELJAVLJANJE PRAVICE DO PPKŽ

7. člen

(napoved zahtevka za PPKŽ)

(1) Postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ se prične z ustno napovedjo zahtevka za uveljavljanje pravice do PPKŽ (v nadaljnjem besedilu: zahtevka za PPKŽ), ki ga mora lečeči zdravnik nemudoma zapisati v zdravstveno dokumentacijo. Pacient na zapis svoje ustne napovedi v zdravstveni dokumentaciji z navedbo datuma napovedi doda svoj podpis. Če pacient ne zna ali ne more pisati, mora biti to v zdravstveni dokumentaciji zapisano. V tem primeru pacient na zapis svoje ustne napovedi zahtevka za PPKŽ v zdravstveni dokumentaciji doda svoj ročni znak.

(2) Pacient napove zahtevek za PPKŽ pri lečečem zdravniku, ki je izbrani osebni zdravnik, lahko pa tudi pri lečečem zdravniku na sekundarni ali terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, če je pacient zaradi hude neozdravljive bolezni ali druge hude trajne okvare zdravja, ki predstavlja razlog za njegovo neznosno trpljenje, obravnavan na tej ravni.

(3) Lečeči zdravnik pacienta na jasn in razumljiv način ter celovito in popolno seznani s pričakovanim razvojem bolezni ali okvare zdravja iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in nepovratnostjo izvedene PPKŽ.

(4) Lečeči zdravnik pacienta na jasn in razumljiv način ter celovito in popolno seznani tudi z:

- drugimi možnostmi za lajšanje trpljenja, kot so podporno zdravljenje v bolnišnici, na domu ali pri za to specializiranih izvajalcih, protibolečinska in druga terapija za lajšanje bolečine in trpljenja,
- možnostmi paliativne oskrbe,
- možnostmi zdravstvene obravnave, ki v Republiki Sloveniji ni na voljo ali ni pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in bi lahko vplivala na pacientovo odločitev uveljavljati pravico do PPKŽ,
- možnimi nezaželenimi stranskimi učinki učinkovine za PPKŽ in podpornih zdravil, ki se uporabljajo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(5) Lečeči zdravnik mora:

- pacienta spodbuditi, da se o svoji nameri uveljavljati pravico do PPKŽ pogovori z bližnjimi osebami, in v primeru hospitalizacije zagotoviti, da ima pacient to možnost,
- preveriti, ali je pacient svojo odločitev o napovedi zahtevka za PPKŽ sprejel po lastni volji, brez kakršnekoli preslepitve, sile, grožnje ali drugih oblik prisile, in sicer tako, da opravi pogovore z drugimi zdravstvenimi delavci ali sodelavci in z drugimi osebami, ki jih je izbral pacient, oziroma osebo, ki jo pacient pooblašča za podajanje informacij,
- pacienta seznaniti z njegovo pravico, da lahko od uveljavljanja pravice do PPKŽ kadarkoli odstopi.

(6) Lečeči zdravnik mora s pacientom o nameri uveljavljati pravico do PPKŽ opraviti pogovor še enkrat po prvi napovedi zahtevka za PPKŽ. To stori ne prej kot v treh in ne kasneje kot v štirinajstih dneh od trenutka napovedi zahtevka za PPKŽ.

(7) Če pacient po drugem pogovoru o nameri iz prejšnjega odstavka tega člena odstopi od napovedi zahtevka za PPKŽ, se postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ ustavi in se o tem obvesti Komisijo za PPKŽ.

(8) Zdravnik ali drug zdravstveni delavec ali sodelavec pacienta ne sme spodbujati k uveljavljanju pravice do PPKŽ. Napoved zahtevka za PPKŽ mora pacient podati resnično, izrecno, nedvoumno in nepogojno.

(9) Seznanitev pacienta z informacijami iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena ter vsebina ponovnega pogovora s pacientom iz šestega odstavka tega člena se zapiše v njegovo zdravstveno dokumentacijo.

8. člen

(vloga za uveljavljanje pravice do PPKŽ)

(1) Če pacient tudi po drugem pogovoru iz 7. člena tega zakona vztraja pri napovedanem zahtevku za PPKŽ, poda vlogo na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister) in ki obsega zahtevek za PPKŽ, informirano odločitev iz 10. člena tega zakona ter mnenje lečečega zdravnika iz 9. člena tega zakona.

(2) Pacient zahtevek za PPKŽ in informirano odločitev iz 10. člena tega zakona lastnoročno podpiše v navzočnosti lečečega zdravnika ali drugega zdravstvenega delavca ali sodelavca in notarja, ki potrdi pacientovo izjavo, najkasneje v treh delovnih dneh od trenutka drugega pogovora o nameri uveljavljati pravico do PPKŽ.

(3) Če pacient ne zna ali ne more pisati, mora biti to v listini zapisano. V tem primeru pacient pred notarjem na listino postavi svoj ročni znak, kar potrdi notar s svojim podpisom. Če pacient ne more pisati, izpolni zahtevek in informirano odločitev iz 10. člena tega zakona po njegovem nareku lečeči zdravnik ali drug zdravstveni delavec ali sodelavec, kar s svojim podpisom potrdi notar.

(4) Sodelovanje notarja v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ krije obvezno zdravstveno zavarovanje.

(5) Lečeči zdravnik vlogo za uveljavljanje pravice do PPKŽ skupaj z mnenjem iz 9. člena tega zakona najkasneje v treh delovnih dneh od podaje zahtevka za PPKŽ in informirane odločitve iz 10. člena tega zakona posreduje Komisiji za PPKŽ.

(6) Pacient je do vložitve vloge za uveljavljanje pravice do PPKŽ upravičen tudi v primeru, ko lečeči zdravnik meni, da pacient ne izpolnjuje pogojev iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

9. člen (mnenje lečečega zdravnika)

(1) Lečeči zdravnik v mnenju navede, ali pacient izpolnjuje pogoje iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(2) Lečeči zdravnik od drugih zdravstvenih delavcev ali zdravstvenih sodelavcev, ki so pacienta obravnavali zaradi zdravstvenih stanj, pomembnih za uveljavljanje pravice do PPKŽ, pridobi zdravstveno dokumentacijo, ki bi lahko vplivala na njegovo oceno. Zdravstvena dokumentacija se lečečemu zdravniku posreduje brezplačno.

(3) Mnenje poda na obrazcu iz 8. člena tega zakona in je del vloge za uveljavljanje pravice do PPKŽ.

10. člen (informirana odločitev o uveljavljanju pravice do PPKŽ)

(1) Informirana odločitev, ki izkazuje resnično, izrecno, nedvoumno in nepogojno voljo pacienta glede uveljavljanja pravice do PPKŽ, vsebuje:

1. pacientove osebne podatke: pacientovo osebno ime in priimek, EMŠO, pacientov naslov, kontaktne podatke (e-naslov ali telefonska številka) in številko zavarovane osebe pri nosilcu obveznega zdravstvenega zavarovanja;
2. pacientovo izjavo, da pozna in razume:
 - druge možnosti za lajšanje trpljenja, kot so podporno zdravljenje v bolnišnici, na domu ali pri za to specializiranih izvajalcih, protibolečinska in druga terapija za lajšanje bolečine in trpljenja;
 - možnosti paliativne oskrbe;
 - možnosti zdravstvene obravnave, ki v Republiki Sloveniji ni na voljo ali ni pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in ki bi lahko spremenila pacientovo odločitev za uveljavljanje pravice do PPKŽ;
 - možne nezaželenе stranske učinke učinkovine za PPKŽ in podpornih zdravil, ki se uporabljajo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ;
3. pacientovo izjavo, da je njegova odločitev o uveljavljanju pravice do PPKŽ svobodna in podana brez kakršnekoli sile, grožnje ali drugih oblik prisile.

(2) Obdelava podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka je namenjena uveljavljanju pravice do PPKŽ in izvedbi postopkov po tem zakonu, ker omogoča neposredno enoznačno identifikacijo pacienta, obveščanje v postopkih ter preverjanje vključenosti v obvezno zdravstveno zavarovanje. Ti podatki se hranijo pet let od izvedbe PPKŽ oziroma od odstopa od uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(3) Pacient lahko v informirani odločitvi o uveljavljanju pravice do PPKŽ izbere način vnosa učinkovine za PPKŽ v telo v skladu s 17. členom tega zakona.

(4) Informirana odločitev o uveljavljanju pravice do PPKŽ je podana na obrazcu iz 8. člena tega zakona in je del vloge za uveljavljanje pravice do PPKŽ.

11. člen
(mnenje neodvisnega zdravnika)

(1) Po prejemu popolne vloge za uveljavljanje pravice do PPKŽ Komisija za PPKŽ v treh delovnih dneh določi neodvisnega zdravnika, strokovnjaka za področje, ki obravnava zdravstveno stanje iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, na katerem temelji pacientova vloga za uveljavljanje pravice do PPKŽ. Lečeči zdravnik ne sme imeti vpliva na izbor neodvisnega zdravnika.

(2) Za neodvisnega zdravnika je lahko imenovan zdravnik z vsaj desetletnimi kliničnimi izkušnjami, ki ne uveljavlja ugovora vesti. Neodvisni zdravnik ne sme biti v razmerju podrejenosti ali nadrejenosti do lečečega zdravnika.

(3) Obravnava zdravstvenega stanja iz prvega odstavka tega člena se šteje za zaključeno, ko neodvisni zdravnik brez navzočnosti lečečega zdravnika opravi pregled pacienta in preuči njegovo zdravstveno dokumentacijo. Zdravstvena dokumentacija se neodvisnemu zdravniku posreduje brezplačno.

(4) Neodvisni zdravnik v mnenju navede, ali pacient izpolnjuje pogoje iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(5) Mnenje najkasneje v treh delovnih dneh od zaključka obravnave zdravstvenega stanja iz prvega odstavka tega člena poda na obrazcu, ki ga predpiše minister.

12. člen
(mnenje psihiatra)

(1) Po prejemu popolne vloge za uveljavljanje pravice do PPKŽ Komisija za PPKŽ v treh delovnih dneh določi zdravnika psihiatra, ki na podlagi obravnave psihičnega stanja pacienta poda oceno njegove sposobnosti odločanja o sebi. Lečeči in neodvisni zdravnik ne smeta imeti vpliva na izbor psihiatra.

(2) Za psihiatra je v skladu s tem zakonom lahko imenovan zdravnik z vsaj desetletnimi kliničnimi izkušnjami, ki ne uveljavlja ugovora vesti. Psihiater ne sme biti v razmerju podrejenosti ali nadrejenosti do lečečega zdravnika.

(3) Obravnava psihičnega stanja pacienta se šteje za zaključeno, ko psihiater brez navzočnosti lečečega in neodvisnega zdravnika opravi pregled pacienta in preuči njegovo zdravstveno dokumentacijo. Zdravstvena dokumentacija se psihiatru posreduje brezplačno.

(4) Psihiater v mnenju navede, ali je pacient sposoben odločanja o sebi.

(5) Mnenje najkasneje v treh delovnih dneh od zaključka obravnave psihičnega stanja pacienta iz prvega odstavka tega člena poda na obrazcu, ki ga predpiše minister.

13. člen
(odločanje o pravici do PPKŽ)

(1) O pravici do PPKŽ Komisija za PPKŽ odloči v 15 dneh od prejema mnenja neodvisnega zdravnika in mnenja psihiatra. Pri odločanju lahko sodelujejo izvedenci, ki jih imenuje ta komisija.

(2) Komisija za PPKŽ ugoti pacientovi vlogi za uveljavljanje pravice do PPKŽ, če lečeči in neodvisni zdravnik podata mnenje, da pacient izpolnjuje pogoje iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, in če psihiater v skladu z 12. členom tega zakona poda mnenje, da je pacient sposoben odločanja o sebi.

(3) V primeru različnih mnenj lečečega in neodvisnega zdravnika Komisija za PPKŽ ugoti pacientovemu zahtevku za PPKŽ, če ugotovi, da pacient kljub temu izpolnjuje pogoje iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Komisija za PPKŽ zavrne pacientov zahtevek za PPKŽ:

- če lečeči in neodvisni zdravnik podata mnenje, da pacient ne izpolnjuje pogojev iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona;
- če v primeru različnih mnenj lečečega in neodvisnega zdravnika Komisija za PPKŽ ugotovi, da pacient ne izpolnjuje pogojev iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona;
- če psihiater v skladu z 12. členom tega zakona poda mnenje, da pacient ni sposoben odločanja o sebi.

(5) Komisija za PPKŽ svojo odločitev na obrazcu, ki ga predpiše minister, nemudoma vroči pacientu in lečečemu zdravniku.

(6) Če Komisija za PPKŽ ugoti pacientovi vlogi za uveljavljanje pravice do PPKŽ, se mora lečeči zdravnik s pacientom pogovoriti o izvedbi postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ in ga jasno seznaniti z njegovo pravico, da lahko od postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ kadarkoli odstopi.

(7) Zoper odločitev iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena pritožba, dovoljeno pa je sodno varstvo pred sodiščem, ki odloča o socialnih sporih, v tridesetih dneh od vročitve odločbe. Postopek pred sodiščem je prednosten.

14. člen

(ponovno odločanje o pravici do PPKŽ in prekinitve postopka uveljavljanja te pravice)

(1) Odločitev Komisije za PPKŽ, da pacient ne izpolnjuje pogojev za uveljavljanje pravice do PPKŽ, ne vpliva na njegovo upravičenost vnovič uveljavljati to pravico, če pacient zatrjuje povečanje trpljenja iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in če lečeči zdravnik oceni, da je takšno povečanje glede na razvoj pacientovega zdravstvenega stanja verjetno, ali če je prej nesposoben pacient postal sposoben odločanja o sebi.

(2) Postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ se prekine zaradi pacientove nezmožnosti sodelovanja ali kaknega drugega razloga na njegovi strani, o čemer pacient ali osebe, ki se seznani z razlogom za prekinitve, obvestijo lečečega zdravnika in Komisijo za PPKŽ. Prekinitve nastopi z dnevom, ko je o razlogih za prekinitve seznanjen lečeči zdravnik, ki to nemudoma zaznamuje v zdravstveno dokumentacijo in o tem obvesti Komisijo o PPKŽ. Postopek se nadaljuje takoj, ko lečeči zdravnik od pacienta prejme pisni predlog za nadaljevanje postopka s podpisom, iz katerega izhaja, da ni več razlogov, ki so upravičevali prekinitve postopka. Lečeči zdravnik ta predlog in njegovo vsebino nemudoma zaznamuje v zdravstveno dokumentacijo in o tem obvesti Komisijo za PPKŽ. Če pacient ne zna ali ne more pisati, lahko predlog poda ustno, kar mora biti v zdravstveni dokumentaciji posebej zapisano. V tem primeru pacient na zapis svojega ustnega predloga za nadaljevanje postopka v zdravstveni dokumentaciji doda svoj ročni znak. Prekinitve postopka traja največ dva meseca. Po dveh mesecih ni več možno vložiti predloga za nadaljevanje

postopka. Potek roka za prekinitev postopka ni ovira, da ne bi pacient pozneje ponovno podal napoved zahtevka v skladu s 7. členom tega zakona.

15. člen
(odstop od uveljavljanja pravice do PPKŽ)

(1) Pacient lahko kadarkoli med postopkom uveljavljanja pravice do PPKŽ odstopi od uveljavljanja pravice do PPKŽ ali zavrne izvedbo PPKŽ.

(2) Če je pacient odstopil od uveljavljanja pravice ali je zavrnil izvedbo PPKŽ, to ne vpliva na njegovo pravico kadarkoli vnovič uveljavljati pravico do PPKŽ, če izpolnjuje za to predpisane pogoje.

(3) V primeru pacientovega odstopa od uveljavljanja pravice do PPKŽ lečeči zdravnik o tem na obrazcu, ki ga predpiše minister, obvesti Komisijo za PPKŽ.

(4) V primeru pacientove zavrnitve izvedbe PPKŽ lečeči zdravnik ravna v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona.

(5) V primeru pacientovega odstopa od uveljavljanja pravice do PPKŽ po tem, ko je že bil predpisan recept za učinkovino za PPKŽ in podporna zdravila, lečeči zdravnik ravna v skladu s 23. členom tega zakona.

IV. POSTOPEK IZVEDBE PRAVICE DO PPKŽ

16. člen
(pobuda za izvedbo PPKŽ)

(1) Pobudo za izvedbo postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ poda lečečemu zdravniku pacient. Pobuda je lahko podana kadarkoli po prejemu pravnomočne odločbe Komisije za PPKŽ, s katero je bilo ugodeno pacientovi vlogi za uveljavljanje pravice do PPKŽ.

(2) Lečeči zdravnik s pacientom določi datum, uro in kraj izvedbe PPKŽ in opredeli predhodne priprave, da bo postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ izveden v predvidenem času, ter o tem in o izbranem načinu vnosa učinkovine za PPKŽ iz 17. člena tega zakona obvesti Komisijo za PPKŽ.

17. člen
(izbira načina vnosa učinkovine za PPKŽ)

(1) Lečeči zdravnik pacienta pozove, da izbere enega od možnih načinov vnosa učinkovine za PPKŽ v telo in mu pojasni bistvene lastnosti vsakega načina vnosa ter predvidene posledice, ki jih bo izbrani način vnosa imel na pacienta. Če je pacient način vnosa že izbral v skladu z 10. členom tega zakona, zdravnik preveri, ali pri svoji izbiri vztraja.

(2) Vnos v telo se izvede s samostojnim zaužitjem ali drugim primernim načinom vnosa, pri katerem z medicinskim ali drugim pripomočkom, ki omogoča vnos, upravlja pacient sam.

18. člen
(učinkovina za PPKŽ)

(1) Najkasneje osemindvajset ur pred izvedbo PPKŽ mora član Komisije za PPKŽ, ki je zdravnik, elektronsko predpisati recept za učinkovino za PPKŽ in podporna zdravila.

(2) Lečeči zdravnik oziroma nadomestni zdravnik ali po njem pooblaščen zdravstveni delavec ali sodelavec predpisano učinkovino za PPKŽ in podporna zdravila prevzame pri za to določenemu izvajalcu lekarniške dejavnosti na primarni ravni in jih ob določenem času dostavi na kraj izvedbe PPKŽ.

19. člen
(kraj izvedbe PPKŽ in navzoče osebe)

(1) PPKŽ se izvede na pacientovem domu ali drugem primernem kraju, ki ga izbere pacient, npr. v bolnišnici.

(2) Lastnik ali imetnik nepremičnine, v kateri pacient prebiva, ne more prepovedati izvedbe PPKŽ v svojih prostorih.

(3) Postopek priprave učinkovine za PPKŽ za vnos izvede lečeči zdravnik in diplomirana medicinska sestra.

(4) Pred izvedbo PPKŽ se lečeči zdravnik o podrobnostih izvedbe posvetuje z zdravstvenimi delavci in sodelavci, ki so vključeni v zdravstveno obravnavo pacienta, in, če pacient s tem soglaša, tudi z njegovimi bližnjimi osebami.

(5) Pri izvedbi PPKŽ so lahko navzoče osebe, ki jih je izbral pacient.

20. člen
(izvedba PPKŽ)

(1) Pred izvedbo PPKŽ morata lečeči zdravnik in diplomirana medicinska sestra vprašati pacienta, ali pri njej vztraja, kar se nemudoma zapiše v zdravstveno dokumentacijo. Pacient svojo izjavo, da vztraja pri izvedbi PPKŽ, poda ustno, kar mora lečeči zdravnik nemudoma zapisati v zdravstveno dokumentacijo. Pacient na zapis svoje izjave v zdravstveni dokumentaciji doda svoj podpis. Če pacient ne zna ali ne more pisati, mora biti to v zdravstveni dokumentaciji zapisano. V tem primeru pacient poda izjavo, da vztraja pri PPKŽ ustno in na zapis njegove ustne izjave v zdravstveni dokumentaciji doda svoj ročni znak.

(2) Če pacient izvedbo PPKŽ zavrne, morata lečeči zdravnik in diplomirana medicinska sestra:

- učinkovino za PPKŽ oziroma medicinske pripomočke odstraniti iz dosega pacienta in učinkovino ter podporna zdravila vrniti izvajalcu lekarniške dejavnosti na primarni ravni, ki jih je izdal;
- izpolniti obrazec, ki ga predpiše minister, v katerem navede pacientovo zavrnitev izvedbe postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ in navede podatke o vračilu učinkovine za PPKŽ in podpornih zdravil; in
- posredovati izpolnjen obrazec Komisiji za PPKŽ.

(3) Če pacient vztraja pri izvedbi PPKŽ, morata lečeči zdravnik in diplomirana medicinska sestra v skladu s pacientovo izbiro načina vnosa učinkovine za PPKŽ v telo:

- dati pacientu učinkovino za PPKŽ v obliki, da jo ta lahko zaužije; ali
- namestiti in pripraviti medicinski oziroma drug pripomoček, namenjen vnosu učinkovine; ali
- opraviti druga dejanja, ki odražajo izbrani način vnosa učinkovine za PPKŽ v telo.

(4) Če pacient ob času, določenem za izvedbo PPKŽ, v postopku ne more aktivno sodelovati, se postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ prekine. V primeru prekinitev tega postopka se ravna v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(5) Lečeči zdravnik in diplomirana medicinska sestra morata biti ob pacientu navzoča vse dokler se ne ugotovi njegove smrti.

(6) Ko lečeči zdravnik ugotovi smrt, o tem obvesti mrliškega preglednika in počaka na njegov prihod. Izjemoma, na primer zaradi oddaljenosti kraja izvedbe postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ, se lahko mrliškega preglednika vnaprej obvesti o napovedani izvedbi PPKŽ, kljub temu pa ta ne sme biti navzoč pri tem postopku.

21. člen (vzrok smrti)

(1) Po tem ko lečeči zdravnik ugotovi pacientovo smrt, opravi mrliški preglednik pregled trupla. Zapisnik o mrlškem pregledu se posreduje Komisiji za PPKŽ.

(2) Za potrebe zdravniškega potrdila o smrti in poročila o vzroku smrti se pacientova smrt, ki je nastopila kot posledica postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ, ne upošteva kot neposredni vzrok smrti. Kot neposredni vzrok smrti se šteje huda neozdravljiva bolezen ali druga huda trajna okvara zdravja iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(3) Smrt, ki je nastopila kot posledica izvedbe PPKŽ, se ne šteje za nasilno smrt.

(4) V primeru nastopa smrti, ki je posledica izvedbe PPKŽ, se lahko po presoji mrliškega preglednika izvede sanitarna obdukcija. Patolog zapisnik o obdukciji posreduje Komisiji za PPKŽ.

22. člen (poročanje)

Lečeči zdravnik v sedmih dneh od pacientove smrti, ki je nastopila kot posledica izvedbe PPKŽ, posreduje Komisiji za PPKŽ poročilo o izvedbi postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ na obrazcu, ki ga predpiše minister.

23. člen (neuporabljen recept in učinkovine)

(1) Če po tem, ko je recept za učinkovino za PPKŽ in podporna zdravila že bil elektronsko predpisan, pa se PPKŽ ne izvede, mora član Komisije za PPKŽ, ki je recept predpisal, ta recept elektronsko preklicati.

(2) Če so učinkovina za PPKŽ in podporna zdravila že bila izdana, PPKŽ pa se ne izvede, mora diplomirana medicinska sestra, lečeči zdravnik ali po njem pooblaščen zdravstveni delavec ali sodelavec učinkovino in podporna zdravila vrniti izvajalcu lekarniške dejavnosti na primarni ravni, ki jih je izdal, in vračilo na za to predpisanem obrazcu iz 20. člena tega zakona sporočiti Komisiji za PPKŽ. Izvajalec lekarniške dejavnosti na primarni ravni z učinkovino za PPKŽ in podpornimi zdravili ravna v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadnimi zdravili.

V. KOMISIJA ZA PPKŽ

24. člen

(sestava in naloge Komisije za PPKŽ)

(1) Za odločanje o pravici do PPKŽ in za izvajanje drugih nalog v zvezi z izvajanjem tega zakona se pri ministrstvu, pristojnem za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvu), ustanovi Komisija za PPKŽ.

(2) Komisija za PPKŽ s poslovnikom natančneje uredi način svojega delovanja.

(3) Komisija za PPKŽ ima pet članov in pet nadomestnih članov, ki jih imenuje predsednik republike. Mandat članov in nadomestnih članov je šest let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(4) Komisijo za PPKŽ sestavljajo:

- dva doktorja medicine z vsaj desetletnimi kliničnimi izkušnjami po zaključeni specializaciji pri obravnavi pacientov z napredujočo boleznijo,
- diplomirana medicinska sestra z vsaj desetletnimi kliničnimi izkušnjami pri obravnavi pacientov z napredujočo boleznijo,
- strokovnjak s področja družboslovnih ali humanističnih ved z vsaj desetletnimi delovnimi izkušnjami.
- pravni strokovnjak z vsaj desetletnimi delovnimi izkušnjami.

(5) Komisijo za PPKŽ zastopa predsednik, ki ga izmed sebe izvolijo člani komisije za dobo treh let z možnostjo ponovne izvolitve. Po pooblastilu predsednika lahko komisijo zastopa tudi namestnik predsednika ali član komisije.

(6) Za delovanje Komisije za PPKŽ in vodenje strokovne službe skrbi generalni sekretar komisije, ki ga izmed strokovnih delavcev ministrstva za dobo treh let z možnostjo ponovnega imenovanja imenuje minister. Generalni sekretar, ki ne sodeluje pri odločanju komisije, je za svoje delo odgovoren predsedniku komisije.

(7) Komisija za PPKŽ opravlja zlasti naslednje naloge po tem zakonu:

- po predhodnem mnenju lečečega zdravnika, neodvisnega zdravnika in psihiatra odloča o upravičenosti pacienta do PPKŽ;
- imenuje nadomestnega zdravnika, neodvisnega zdravnika, psihiatra in druge zdravstvene delavce ali sodelavce, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, in vodi v ta namen določene sezname zdravnikov ter druge registre;
- vodi seznam izvajalcev lekarniške dejavnosti na primarni ravni, ki izdajajo učinkovine za PPKŽ in podporna zdravila;
- predpiše recept za učinkovino za PPKŽ in podporna zdravila;

- pripravi letno poročilo o postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, ki se za preteklo leto najpozneje do 15. marca v tekočem letu pošlje ministrstvu in Državnemu zboru Republike Slovenije;
- hrani listine, ki se nanašajo na posamezni postopek uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(8) Komisija za PPKŽ vodi register o PPKŽ, katerega vsebino podrobneje predpiše minister. Register vsebuje podatke o vlogah za uveljavljanje pravice do PPKŽ, o osebnem imenu in priimku ter EMŠO vlagateljev, njihovem zdravstvenem stanju, spolu, starosti, socialnem statusu, pridobljeni izobrazbi, datumu smrti, nepravilnostih v posameznem postopku in druge podatke, ki so namenjeni spremljanju, ugotavljanju in analiziranju vodenja in izvedbe teh postopkov. Ti podatki se hranijo pet let od izvedbe PPKŽ oziroma od odstopa od uveljavljanja pravice do PPKŽ, potem se podatki o osebnem imenu in priimku ter EMŠO vlagateljev izbrišejo, vsi drugi podatki, ki omogočajo enoznačno identifikacijo vlagateljev, pa se anonimizirajo za potrebe raziskovanja, poročanja, statističnega spremljanja in priprave analiz.

(9) Komisija za PPKŽ ima sedež pri ministrstvu, ki zagotavlja finančna sredstva, administrativno pomoč in druge pogoje za njeno delo.

(10) Delo članov Komisije za PPKŽ je plačano. Višino plačila določi minister s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VI. IZKLJUČITEV ODGOVORNOSTI IN DRUGA PRAVNA RAZMERJA

25. člen

(kazenska, odškodninska in disciplinska odgovornost)

(1) Ravnanje zdravstvenih delavcev ali zdravstvenih sodelavcev in drugih oseb, ki v skladu z določbami tega zakona sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, ni protipravno in ne predstavlja disciplinske kršitve.

(2) Zdravstveni delavci ali zdravstveni sodelavci in druge osebe iz prejšnjega odstavka za svoja ravnanja, opravljena v skladu z določbami tega zakona, niso kazensko, odškodninsko ali disciplinsko odgovorni.

26. člen

(zavarovanja za primer smrti in druga pravna razmerja)

(1) Z zavarovalno pogodbo za primer smrti je ne glede na 973. člen Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631) zajeta tudi smrt, ki nastopi kot posledica izvedenega postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ, neodvisno od tega, koliko časa je minilo med sklenitvijo pogodbe in izvedbo tega postopka.

(2) Pri sklepanju zavarovalne pogodbe se zavarovalec ali zavarovanec ni dolžan na splošno izrekat o uveljavljanju pravice do PPKŽ, vendar pa mora zavarovalnico obvestiti o vseh drugih dejstvih, pomembnih za sklenitev pogodbe, kot to določajo predpisi s področja zavarovalništva.

(3) V zvezi z drugimi pogodbami, kjer je njihova uresničitev lahko odvisna od vzroka smrti pogodbene stranke, se smrt pacienta, ki je nastopila kot posledica postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ, ne upošteva kot neposredni vzrok smrti. Kot neposredni vzrok smrti se šteje huda neozdravljiva bolezen ali druga huda trajna okvara zdravja iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

VII. NADZOR

27. člen (nadzorni in prekrškovni organ)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona opravlja inšpekcija, pristojna za zdravje, ki je tudi prekrškovni organ po tem zakonu.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

28. člen (prekrški)

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki sodeluje v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ, če:

1. pacienta na jasn in razumljiv način ne seznani s pričakovanim razvojem bolezni ali okvare zdravja in nepovratnostjo izvedene PPKŽ (tretji odstavek 7. člena);
2. pacienta ne seznani v skladu s četrnim odstavkom 7. člena tega zakona;
3. ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona;
4. ne opravi pogovora v skladu s šestim odstavkom 7. člena tega zakona;
5. ne obvesti Komisije za PPKŽ o ustavitvi postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ (sedmi odstavek 7. člena);
6. informirana odločitev ne vsebuje elementov iz prvega odstavka 10. člena tega zakona;
7. če ne pojasni pacientu bistvenih lastnosti načina vnosa in predvidenih posledic izbrane učinkovine za PPKŽ (prvi odstavek 17. člena);
8. če z vnosom učinkovine za PPK ne upravlja pacient sam (drugi odstavek 17. člena);
9. ni izpolnjena obveznost iz prvega odstavka 20. člena tega zakona;
10. ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 20. člena tega zakona;
11. ne prekine postopka v skladu s četrnim odstavkom 20. člena tega zakona;
12. če ni zagotovljena navzočnost vse do ugotovitve smrti (peti odstavek 20. člena);
13. poročilo o izvedbi postopka uveljavljanja pravice do PPKŽ ni posredovano Komisiji za PPKŽ v sedmih dneh od pacientove smrti (22. člen zakona).

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost in sodeluje v postopkih uveljavljanja pravice do PPKŽ.

(3) Z globo od 100 do 1.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

29. člen (višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se lahko v hitrem postopku izreče globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

IX. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

30. člen

(spremembe in dopolnitev Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju)

(1) V Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K, 36/19, 189/20 – ZFRO, 51/21, 159/21, 196/21 – ZDOsk, 15/22, 43/22, 100/22 – ZNUZSZS, 141/22 – ZNUNBZ, 40/23 – ZČmIS-1, 78/23 in 32/25 – ZZDej-N) se v 23. členu v prvem odstavku za 6. točko doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. zdravstvene storitve, povezane z uveljavljanjem pomoči pri prostovoljnem končanju življenja,«.

Dosedanje 7. do 11. točka postanejo 8. do 12. točka.

(2) V 23. členu se v petem odstavku besedilo »9., 10. in 11.« nadomesti z besedilom »10., 11. in 12.«.

(3) V 44.c členu se v tretjem odstavku v peti alineji besedilo »8.« nadomesti z besedilom »9.«.

31. člen

(dopolnitev Kazenskega zakonika)

V Kazenskem zakoniku (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 54/15, 6/16 – popr., 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105/22 – ZZNŠPP, 16/23 in 107/24 – odl. US) se v 120. členu za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Pomoč pri samomoru iz prvega odstavka tega člena ni protipravna, če je bila storjena na zahtevo pacienta, v skladu z zakonom, ki ureja pomoč pri prostovoljnem končanju življenja.«.

32. člen

(spremembe in dopolnitve Zakona o lekarniški dejavnosti)

(1) V Zakonu o lekarniški dejavnosti (Uradni list RS, št. 85/16, 77/17, 73/19, 186/21 in 112/24) se v 4. členu v prvem odstavku za 12. točko doda nova 13. točka, ki se glasi:

»13. Podporno zdravilo je zdravilo, predpisano ob učinkovini za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja kot to določa zakon, ki ureja pomoč pri prostovoljnem končanju življenja.«.

Dosedanje 13. do 18. točka postanejo 14. do 19. točka.

Doda se nova 20. točka, ki se glasi:

»20. Učinkovina za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja je učinkovina, namenjena povzročitvi smrti pri pacientu kot to določa zakon, ki ureja pomoč pri prostovoljnem končanju življenja.«.

Dosedanje 19. do 22. točka postanejo 21. do 24. točka.

(2) V 6. členu se v prvem odstavku doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

»– izdajanje učinkovin za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja in podpornih zdravil,«.

Dosedanji štirinajsta in petnajsta alineja postaneta petnajsta in šestnajsta alineja.

(3) V 21.a členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Pri izdajanju učinkovin za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja in podpornih zdravil lahko farmacevtski strokovni delavci uveljavljajo ugovor vesti, če izdajanje učinkovin za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja in podpornih zdravil za pomoč pri prostovoljnem končanju življenja nasprotuje njihovim temeljnim osebnim prepričanjem in vesti.«.

(4) V 63. členu se v prvem odstavku se beseda »petnajste« nadomesti z besedo »šestnajste«.

33. člen

(dopolnitev Zakona o pacientovih pravicah)

V Zakonu o pacientovih pravicah (Uradni list RS, št. 15/08, 55/17, 177/20 in 100/22 – ZNUZSZS) se v 34. členu v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »obravnav« doda vejica in besedilo »vključno s postopki skrajševanja življenja,«.

X. PREHODNE IN KONČNE ODLOČBE

34. člen

(podzakonski predpisi in obrazci)

Minister izda podzakonski predpis iz 24. člena tega zakona in predpiše obrazce iz 8., 11., 12., 13., 15., 20. in 22. člena tega zakona najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

35. člen

(ustanovitev Komisije za PPKŽ)

(1) Predsednik republike objavi razpis za prve člane in nadomestne člane Komisije za PPKŽ najkasneje v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister ustanovi Komisijo za PPKŽ in imenuje generalnega sekretarja te komisije iz 24. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Komisija lahko prične z delom, ko so imenovani trije člani in trije namestniki članov.

36. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se prične šest mesecev po njegovi uveljavitvi.